

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 228
van **JAN BERTELS**
datum: 6 april 2018

aan **BART TOMMELEIN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BEGROTING, FINANCIËN EN ENERGIE

Begroting - Lening aan De Warande

Op vrijdag 30 maart besliste de minister, samen met de minister-president, een renteloze lening van 800.000 euro, gespreid over 20 jaar, toe te kennen aan de Warande, een exclusieve Brusselse businessclub. Ook een club met een 'elitaire visie' dixit een belangrijke bestuurder. Als tegenprestatie (terugbetaling) zouden kabinetschefs van de verschillende ministeriële kabinetten en sommige topambtenaren een gratis lidkaart krijgen van deze club.

Onverminderd de inhoudelijke beoordeling van deze beslissing, wil ik graag volgende vragen stellen van financieel-technische aard.

1. Op welke ESR-code wordt deze uitgave aangerekend? Als een werkingsuitgave, of als een lening?
2. Is er geëvalueerd of de wetgeving op de overheidsopdrachten gerespecteerd is? Een lening die wordt terugbetaald via lidkaarten lijkt me immers geen lening.

BART TOMMELEIN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BEGROTING, FINANCIËN EN ENERGIE

ANTWOORD

op vraag nr. 228 van 6 april 2018

van **JAN BERTELS**

1. In uitvoering van de beslissing van de Vlaamse Regering van 30 maart 2018 werd er een krediet van 800.000 euro ingeschreven onder begrotingsartikel CB0-1CEX2BA-PA. De verrichting zal dus geregistreerd worden als een lening onder economische code 81.12 'kredietverlening aan privébedrijven'. Vanaf het begrotingsjaar 2019 zal er in de middelenbegroting een ontvangst voor de verwachte jaarlijkse terugbetaling (gekoppeld aan effectief verschuldigde ledenbijdragen voor jaar X-1) worden ingeschreven.
2. De keuze voor de techniek van een renteloze lening gebeurde uiteraard in functie van de achterliggende beleidsbedoeling en bleek - in samenspraak met de minister-president - om meerdere technische redenen de meest aangewezen technische wijze van werken.

De voorgaande renteloze lening, die dateerde van 22 december 1986, liep eind 2017 na 30 jaar af. Omdat er gedurende deze 30 jaar een structurele samenwerking was opgebouwd tussen de vzw De Warande en de Vlaamse overheid die voor beide partijen meerwaarde had opgeleverd en dus positief werd geëvalueerd, heeft de vereniging aan de Vlaamse Regering de vraag gesteld om die wederzijdse constructieve samenwerking voort te zetten en ze ook voor een volgende meerjarige periode duurzaam te verankeren. Concreet vroeg de vereniging dus dat de Vlaamse overheid, zoals reeds 30 jaar het geval was, via een langdurig groepslidmaatschap (en - samenhangend - een gunstig groepstarief), structurele partner bleef van de werking van de vzw De Warande.

De Vlaamse Regering wenste op die vraag in te gaan om de beleidsredenen die de minister-president heeft toegelicht tijdens de vraagstelling hierover in de plenaire vergadering op 18 april 2018. Ik verwijs daarvoor dan ook naar het verslag van deze vergadering.

Ingaand op de vraag van de vzw voor een verdere structurele - dus langdurige - samenwerking koos de Vlaamse Regering ervoor om een engagement aan te gaan voor 20 jaar, in de lijn met de voorgaande 30 jaar samenwerking. De Vlaamse Regering bouwde daarbij wel tussentijdse evaluaties in - concreet na elke periode van 5 jaar - die kunnen leiden tot een aanpassing van de overeenkomst in onderling overleg met de vereniging (artikel 3, laatste lid, van de overeenkomst), alsook de mogelijkheid om de overeenkomst éénzijdig stop te zetten met onmiddellijke terugbetaling indien de vzw de doelstelling van de structurele samenwerking niet meer zou naleven (artikel 4, §3, van de overeenkomst).

Het is voor de vzw De Warande de gebruikelijke manier van werken dat langdurige groepslidmaatschappen vooraf betaald worden, ook dit gekoppeld aan een gunstig groepslidmaatschap (in casu voor de Vlaamse overheid 675 euro per jaar per voorgesteld lid en dit ongewijzigd tot maart 2028 (het gaat om een individueel jaarlijks vernieuwbaar lidmaatschap; het individuele lid zelf beslist jaarlijks om te vernieuwen of niet); nadien mogelijks in onderling overleg aanpasbaar - artikel 4, §1, derde en vierde lid van de overeenkomst). Naast financiële zekerheid, geeft deze

werkwijze aan de vzw ook de mogelijkheid om met de in se vooraf betaalde lidmaatschapsgelden een eenmalige, significante impuls te financieren.

De Vlaamse overheid speelde hierop in, maar wenste wel dat de door haar terbeschikkinggestelde middelen (800.000 euro voor 20 jaar groepslidmaatschap) resulteerden in een versterking van de infrastructuur en de internationale werking van de vzw die alle leden, en dus ook de door de Vlaamse overheid aangeduide leden, ten goede komt. Dit wordt concreet, en in afspraak met de vzw, beschreven in artikel 2 van de overeenkomst: "het inrichten van bijkomende vergaderruimten en werkplekken voor haar leden en hun gasten, alsook het verbeteren van de fysieke structuren, door het bieden van meer faciliteiten, maar ook van bijkomende ondersteuning van de interne werking zoals een adequate IT omgeving en het aantrekken van internationale sprekers". De terbeschikkinggestelde middelen kunnen dus bijvoorbeeld niet ingezet worden voor de financiering van de reguliere werking van de vzw.

Laatste technisch element is het feit dat het niet vooraf vaststaat welk bedrag per jaar de Vlaamse overheid concreet verschuldigd is aan de vzw voor dit groepslidmaatschap. Dit uiteraard omdat in de loop van de vooropgestelde 20 jaar groepslidmaatschap het concrete aantal leden per jaar kan variëren, onder meer afhankelijk van de numerieke samenstelling van de diverse regeringen en kabinetten en de verdere evolutie van het aantal Vlaamse hogere topambtenaren, maar ook van het aantal in het betrokken jaar effectief individueel toetredende leden. Dit maakt het technisch onmogelijk om vooraf per individueel jaar exact het te betalen bedrag vast te leggen en vereist dus de technische flexibiliteit dat in de loop van de 20 jaar de verschuldigde jaarbedragen voor het groepslidmaatschap moeten kunnen schommelen.

Al deze technische elementen samen – intentioneel 20 jaar samenwerking, maar in functie van gewijzigde omstandigheden tussentijds aanpasbaar en zelfs verbreekbaar, met in dat geval recuperatie van middelen; een conform de gebruikelijke werkwijze van de vzw vooraf betaald groepslidmaatschapsbedrag, maar met een door de Vlaamse Regering duidelijk gerichte bestemming; de niet exact vooraf te bepalen bedragen die de Vlaamse overheid voor het betrokken jaar aan de vzw verschuldigd is en die dus per jaar zullen schommelen, wat een jaarlijks wijzigende verrekening met het vooraf betaalde bedrag vereist – moesten juridisch, financieel en budgettair vertaald worden in een per definitie zeer hybride structurele overeenkomst.

Omdat de voorbije 30 jaar reeds gewerkt was met het technisch instrument van een renteloze lening met jaarlijkse aflossing via (voorwaardelijke) schuldvergelijking en dit instrument toeliet om alle voormelde technische elementen mee te nemen, werd opnieuw gewerkt met een nieuwe renteloze lening (nu voor in principe 20 jaar) met jaarlijkse aflossing via (voorwaardelijke) schuldvergelijking.

In casu is de wetgeving overheidsopdrachten niet van toepassing op deze via de techniek van een renteloze lening vormgegeven structurele samenwerking. Het (groeps)lidmaatschap van de vzw De Warande is immers geen werk, levering of dienst in de zin van deze wetgeving. Het lidmaatschap geeft 'recht' op toegang tot 'het huis' in de Zinnerstraat als (Vlaamse en internationale) ontmoetingsplaats ("als u lid wordt van De Warande, mag u het huis gebruiken als het uwe") en de door de vzw georganiseerde activiteiten, maar alle hieraan verbonden werken, leveringen of diensten verricht door de ledenvereniging, zoals bijvoorbeeld de horecadiensten, zijn niet vervat in het lidmaatschap.